

மக்களே! (Makkalē!)



தமிழ்த் தேசிய ஆவணக் கல்கள

மக்களே எழுக!

கவிதைகள்

சூரியன்



சிவா பதிப்பகம்
நவம்பர் 1985

முதுமலிகம்ப

சுருதிசை

மக்களே எழுக

வெளியீடு:

முதுமலிகம்ப

சிவா பதிப்பகம்

18 சங்கரபுரம் 3வது தெரு

சூளைமேடு

சென்னை-94

முதற்பதிப்பு: நவம்பர் 1985

அட்டை ஓவியம்: சேய்

சுருதிசை

முதுமலிகம்ப

முன்னோட்டம்

தாய் நிலத்தில் எதிரியின் பாதச் சுவடுகள் சொந்த மண் சுதந்திரமிழந்ததால் இரத்தம் சிந்தும் தேசத்து மனிதர்கள். மனித நியாயங்கள் கொன்றழிக்கப்பட்டு ஒரு தேசமே குருதியில் மூழ்கடிக்கப்படும் கொடுமை கண்டு குமுறும் நெஞ்சத்துடன் எதிரியுடன் பொருதி சமர்க்களம் மேட்டில் கௌரவப் பிரஜைகளாய் வீழ்ந்த எண்ணற்ற போராளிகள்; ஒளிர்மயமான எதிர்காலத் திற்காக தேசப்பகைவர்களை போராடி வெல்ல; உன்னத மிக்க கனவுகளோடும், நம்பிக்கைகளோடும் உங்களத்து மேட்டில் ஆர்த்தெழுந்து கொண்டிருக்கும் சூரிய மனிதர்கள், இவர்கள்தான் வரலாற்றைப் படைக்கும் சிற்பிகள்

இந்த வீரத்தின் விளைநிலத்தில் கால்களை ஊன்றி நின்றபடி, மகோன்னதமான மனிதர்களோடு கரம் கோத்து அணிவகுத்தபடி ஈழக் கவிஞர் சூரியன் உரத்த குரலில், மலையிலும் வலிய நம்பிக்கையோடு பிரகடனம் செய்கிறார்.

‘சுமக்கும் விலங்கை சிதற உடைப்போம் சிவந்த விடல் பிறக்க உழைப்போம்’

‘ஒரு கவிஞரின் கடமை கவிதை எழுதுவது மட்டுமா போராட்டத்திற்கு தலைமை ஏற்று நடத்தவும் வேண்டும்’ என்று வியட்நாமின் தந்தை கோசியின் கூறினாரல்லவா இங்கு எங்கள் கவிஞர் சூரியனும் கவிதை எழுதுவதுடன் மட்டும் இருந்துவிடவில்லை. அவர் விலங்குகள் தகர்க்க போரிடும் படையுடன் இணைந்து நிற்கிறார். அதனால்தான் கடினமான போர்க்களப்பாதையில் போராட்டத்தின் நடுவே மரிக்கும்

தோழர்களின் இழப்பின் சோகம் இவருக்குப் புகிகிறது. எதிரிக்கெதிரான வெறுப்பையும், கோபத்தையும் மானிட விடியல் இலட்சியங்களையும் சுமக்கும் இந்த நெருப்பு நெஞ்சிலும் ஈரம் கசிகிறது.

எதை நான் மறைக்க
எதை நான் நினைக்க
அந்த நாட்களை
எப்படி மறக்க!

ஈழத்தின் எதிரிகள் ஊளையிட்டபடி இருக்கிறார்கள். 'மண்டியிடுங்கள், ஆயுதங்களை கீழே போடுங்கள் என்று' கூச்சலிடுகிறார்கள்.

மரணத்தைக் கண்டு எங்கள் மக்களும், போராளிகளும் அஞ்சவில்லை வாழ்க ஈழம், வெல்க மனித குலம் என்றபடி அவர்கள் போராடுகிறார்கள். இந்த ஜீவ மரணப் போராட்டத்தில் தோழர் சூரியனின் கவிதை வாள் எதிரியை நோக்கி உயர்கிறது. போராட்ட பெரு நெருப்பில் இது மேலும் புடமிடப்படும்.

என்றும் நாம் தோற்பதில்லை.
வெற்றிவரை ஓய்வதில்லை

ந. ரமேஷ்
சிவா பதிப்பகம்

எழுந்து வாடா:

வினோத்:

என் அன்பார்ந்த தோழா
வாழ்வின் ஏழு மாதங்களை
எதிரியின் வதைமுகாமில்
செலவு செய்து விட்டு
மீண்டும் என் தாய்க் மண்ணில்
காலடி வைத்தேன்:

சிறை வாழ்வில்
என் நினைவை உலுப்பிய
உன் இழப்புத் துயரால்
உந்தப்பட்டு
இப்போ உன்
வீட்டில் நிற்கின்றேன்:

தோழா:

இந்த அறையும்
உனது மேசையும்
நீ அணியும்

முழுக்கைச் சட்டையும்
உன்னை...

நம் கடந்த காலப் பணியை
நினைவு படுத்தி வேதனையளித்தது!

நான்

வதைமுகாம் வாழ்வை
வாணித்துச் சொல்ல...

விதவிதமாக நீ
வினாக்களை தொடுக்க...
புதை குழி இருந்து
எழுந்து வாடா!

வாசலில் படமாய்
தொங்கும் தோழா
வேதனை தீர
இறங்கி வாடா!
அந்த சாமம்

அமைதியாய் இருக்கும்,
அனைத்து மக்களும்
உறங்கிக் கிடப்பர்;
இந்த மேசையில்
அச்ச இயந்திரம்
இரவு பகலாய்
அவதி அவதியாய்
அடித்துக் கொண்டிருந்தோம்!

எதை நான் மறைக்க!
எதை நான் நினைக்க!
அந்த நாட்களை
எப்படி மறக்க!

அந்தக் கட்டிலில்
குப்புறக் கிடந்து
தலையணையுள்ளே முகத்தினைப் புதைத்து
அழுது முடித்தும் ஆறாத் துயரை;
எழுது கோலை ஏந்தியபடியே
எந்தன் துயரை
எழுத்தில் வடிக்கும்
இறுதி முயற்சியும் தோற்றுப் போனதால்
இறைஞ்சுகின்றேனென்

66

இனிய தோழா
எழுந்து வாடா!

கண்ணீர் வடிக்கும்
அன்னையும் அருகில்
தாழ்த்திய தலையுடன்
தந்தையும் இருக்க:
“அண்ணா” என்றெனை
அழைத்த படியுள்
தங்கையும் துயரம்
தோய்ந்த முகத்துடன்,

சின்னத் தம்பி சிறுகால் அசைத்து
சாமாளை வாங்க கடைக்குச் செலகின்றான்
சிந்தனையிழந்த அடுத்த சகோதரி
இங்கொரு முலையில் சிரித்த படியே
தம்பி நம் தோழன்
அரசியல் வேலைக்காம்...
ஐயகோ தோழா
நீ மட்டும் இல்லை
எப்படித் தாங்க?
இறைஞ்சுகின்றேனடா
எழுந்து வாடா!

7

போர் செய்ய வருகிறோம்

கடைசி வரை பொறுமை காக்கும்
கண்ணகிகள் அல்ல நாங்கள்
பெண்டுகள் தான் வருகிறோம்,
வண்டுகளே நில்லுங்கள்.
கடைசி வரை பொறுமை காக்கும்
கண்ணகிகள் அல்ல நாங்கள்
கண்டு கொள்ளுங்கள்.

செண்டுகளும் அல்ல நாங்கள் —
தொண்டு செய்யும் அடிமைகளாய்
மண்டியிட்ட வாழ்வு போதும்
பொந்துகளில் இருந்து நாங்கள்
போர் செய்ய வருகிறோம்
வண்டுகளே நில்லுங்கள்.

தொன்று தொட்டு சமந்த விலங்கை
சுக்கு நூறு ஆக்கவென்று
ஒன்று பட்டு கிளம்புகிறோம்
பெண்டுகள் தான் வருகிறோம்
வண்டுகளே நில்லுங்கள்.

என்று எங்கள் இருண்ட வாழ்வில்
திங்கள் தோன்றி ஒளி உமிழும்
அன்று வரை உழைப்பதற்கு
ஒன்று பட்டு கிளம்புகிறோம்
பெண்டுகள் தான் வருகின்றோம்
கண்டு கொள்ளுங்கள்
வண்டுகளே நில்லுங்கள்.

பொருமிக் கிடக்கும் கோப முச்சுக்கள்:

சுரியோதமும் அஸ்தமனமும்
எங்கள் கடற்றொழிலாளரின்
சின்னப் படகும் கட்டுமரமும்
அந்த நீலக் கடலில் மோதித் திரிந்த
அழலக ரசித்த காலம்
நம்மிடமிருந்து பறிக்கப் பட்டு விட்டது.

ஈழத்துக் கடற் கரைகளில்
சிப்பிகளோடு சிப்பிகளாய்
மூலங்கா சிப்பாய்களின்
துப்பாக்கிச் சன்னங்கள்!
எங்கள் மழலைகள் தவழ்ந்து மகிழ்ந்த
மணல் மேடுகளில்
நிலவின் ஒளியில் நீட்டி நிமிர்ந்து
படுத்துக் கிடந்த மணல் பரப்புகளில்
கொலைகார இராணுவத்தின்
சப்பாத்துப் பதிவுகள்!

வைரம் பாய்ந்த கரையோரத்துப்
பனைமரம் எல்லாம் துளையிடப்பட்டது;
கருவில் வளரும் மழலையை எண்ணி
என்ன கனவுகள் கண்டாளோ
அந்தத் தாய்:
காட்டுமிராண்டுகள் தீட்டிய வேட்டில்
களப்பலியாகி வரலாறானாள்.

இரவும் பகலும் வெடியின் ஓசைகள்!
எங்கு பார்பினும் தீயின் சுவாலைகள்.

ஓ! இரத்தக் கறைகளால்
எங்கள் தேசம் எழுச்சி கொள்ளட்டும்!
பொருமிக் கிடக்கும்
கோபமூச்சுக்கள் பொங்கி எழட்டும்!
எழுக மக்களே சக்தியாய் எழுக!
நழதேசம் எமக்கே என்றே!

பெண் டாக்டருக்கு;

அம்மணி!

வதை முகாம் வாழ்வின்
வருத்தங்களுக்கு
‘மருத்துவம்’ வேண்டி
உன்னிடம் வந்தேன்!
யின் விசிறி, யின் விளக்கு;
‘ஸ்ரெதெஸ்கோப்’, ‘பிற்சர்’ பொக்ஸ்
நானாவித ஆயுதங்களோடு
ஆயத்தமாக நீ இருந்தாய்!
எதிரியின் ‘விசாரணை’ களால்
நையப் புடைக்கப்பட்ட என்
மேனியைத் தொட்டு
மீண்டும் நீ விசாரணை செய்தாய்!

நன்றி! நீ நல்ல டாக்டர் தான்;
கொஞ்சம் பொறு;
இன்னும் கொஞ்சம்
உன்னோடு

பேச வேண்டியிருக்கிறது!
இறுதியில் நீ என்ன சொன்னாய்;
‘‘பேசாமல் படிக்கும்படி’’;—விட்டலிருந்து
‘‘ஓழுங் காக மருந்து குடிக்கும்படி.’’

அம்மணி!

அதிகப்படியாக நீ படித்த
மருத்துவம்;

இந்த நோய் என்னிடம்
உள்ளது என்று தான்
உனக்குப் படிப்பித்திருக்கிறது.

இதுதான் அந்த யிருகங்களுக்கு
நீ வாங்கும்
அசல் வக்காலத்து.

என் வதைகளில்
நீ கேட்டது,
நான் சொன்னது,
சிகிச்சையளிப்பதற்கான
சில பகுதிகளே!
ஆனால்,
என் வதைக்குப் பின்னால்
ஒரு கதையிருக்கிறது.

எனது மண்ணின்
எனது மக்களின்
வரலாறு புதையுண்டிருக்கிறது.
அதை நீ கேட்கவில்லை,
ஏனெனில்,
உனக்கு நானொரு
'நோயாளி' மட்டுமே,
போராளி அல்ல.

எனது சிகிச்சையில்
ஏற்பட்ட சந்திப்பு
உனக்கு சிகிச்சையளிக்கும்
கடமையை என் மீது
சுமத்தியிருக்கிறது.

உனக்கு மட்டுமா?
உன்னைப் போன்ற

எல்லோருக்கும் இது ஒரு
தொற்று நோய்.
இதைக் கவனத்தில் கொள்,
முடிந்தால்;
களத்திற்கு வா;
ஐதைத்துக் கொள்ளுவோம்.

“ஆண்ட பரம்பரை”???

“ஆண்ட பரம்பரை”யாம்
யாரவர்கள்?

அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும்
என்ன சம்பந்தம்?

மொழியின் பேராலும் இனத்தின் பேராலும்

எங்கனையும் அவர்களோடு

இணைத்துப் பேசுகிறார்களே;

ஒருவேளை நாங்களும் அவர்களுள்

அடங்குவோமோ?

இல்லையே!

எங்கள் கரங்களின் உழைப்பு

செம்மண் தரைகளில்

உடமை வர்க்கத்தால் சுரண்டப்பட்டன

எங்கள் மனிதத் தேவைகள்

சுரண்டும் மிருகங்களால்

மீண்டும் மீண்டும் அழிக்கப்பட்டன!

எங்கள் ஆத்ம விருப்பங்கள்

ஆதிக்க நகங்களால்

கீறிக் கீறிக் கிழிக்கப்பட்டன!

எங்கள் பள்ளிச் சிறுவர்கள்

பாடசாலையில்

எழுந்து நின்றே படித்துக் கொண்டன(ர்)!

‘சங்கிலியன்’களும்

‘பண்டார வன்னியன்’களும்

என்ன நம்மைப்போல்

உழைக்க நிலயில்லாதவர்களா?

இருக்க வீடில்லாதவர்களா?

உண்ண உணவில்லாதவர்களா?

இல்லை!

இவர்கள் எல்லாயிருந்தவர்கள்

எல்லாமுள்ள வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள்!

ஆனால் நாங்கள்

“இழப்பதற்கு எதுவுமற்றவர்”கள்

எனவே; இந்தப் பரம்பரைக்கும்

நமக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

நாங்கள் ‘கூலி’யின் பேராலும்

சாதியின் பேராலும்

சமுதாயத்தின் கீழ்தட்டில் அடுக்கப்பட்டவர்கள்

ஆம் நாம் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்!

நாங்கள் கலட்டித் தரையிலும்

சுடலை மேட்டிலும்

உவர்நிலத்திலும் ஒதுக்குப்புறத்திலும்

வாழச்சொல்லி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவர்கள்!

யாரால்? யாரால்? யாரால்?

ஆண்ட பரம்பரையால்.

நிலப்பிரபுத்துவ மன்னர்கள் முதல்

நிறம் வெளுத்த ‘எம். பி’க்கள் வரை

அரசுக்கட்டில் அமர்ந்திருந்த

ஆண்ட பரம்பரையால்!

ஆம்! தோழர்களே!

இவர்களுக்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை

இவர்களோடு நமக்கு சமரசமுமில்லை!

மீண்டும் இவர்கள் ஆளுவதற்காக

மாண்டு போக எங்களை வரட்டாம்;

வாருங்கள் தோழர்களே!
மாற்றி எழுதுவோம்
இவர்கள் வகுத்த தீர்ப்பினை
இனிமேல் ஆளப்போவது
ஆண்ட பரம்பரையல்ல
ஆளப்பட்ட பரம்பரை

ஆதிக்க வேர்களை அறுத்து வீசவும்
அடக்குமுறைப் பற்களை
பிடுங்கி எறியவும்
சாதிக்க வல்ல சக்தியே எழுக!
இனிமேல் ஆளப்போவது
ஆண்டபரம்பரையல்ல
ஆளப்பட்ட பரம்பரை...

இதோ ஒரு யுக மனிதன்

சி. விக்கேனஸ்வரன் (விக்கி)

இவன் மரணித்து விட்டான்
இந்த மனிதனை நாங்கள் அறிவோம்
அதனால் இவனை மக்களுக்குப் பிரகடனம் செய்கின்றோம்
எங்கள் மக்களில் சிலருக்குமட்டுமே இவன் முகம் தெரியும்
அவர்களுக்கும் இவனை அரைகுறையாகவே தெரியும்
அதனால் இவனைப் பிரகடனம் செய்கின்றோம்
இது எங்கள் பொறுப்பு! இது எங்கள் தேசியக்கடமை!
ஏனெனில் நாங்கள் "இவனை அறிந்தவர்கள்";

இவன்

ஊதிப்போகாத சமுதாயப் பிரச்சனைகளை
மோதித் தீர்க்கப்பறப்பட்டவன்;
துடைத்துத் தீராத சமூக அழுக்குகளை
உடைத்துத் தீர்க்கக்கிளம்பியவன்;
இவனுக்குப் 'பிரச்சனை' இருந்தது;
அது மக்களுடைய பிரச்சனை!
இவனுக்கு இலட்சிய யிருந்தது;
அதில் மக்களின் நலனை பொதிந்து கிடந்தது
இதனால் இவன் தனி மனிதன் அல்ல; பொதுமனிதன்.

இவன் ஒரு குப்பிலாம்பல்ல;
இவன் ஒரு தெருவெளிச்சம்!
இவன் தன் குடும்பச் சுவர்களை: தேசச் சிறைகளைத்
தகர்த்துக் கொண்டு;
உலகெங்கும் வாழும் மனிதர்களை—மக்களை நேசித்தவன்
இப்படித் தன் தனிமனித வாழ்வை

யொதுமனித வாழ்வாய் விஸ்வரித்துக் கொண்டவன்
 இருட்டை இவன் வெறுத்ததால்
 பிரகாசமிக்க விடியலுக்காக உழைத்தான்
 இசூலை இவனது இழப்பு;
 ஒரு குடும்பத்திற்கோ, ஒரு கிராமத்திற்கோ,
 ஏன் ஒரு தேசத்திற்கோ மட்டுமேயுரிப்பது எனக்
 குறுக்கக் கூடியதல்ல
 இவனை உலகம் முழுவதும் அறியாதிருக்கலாம்;
 ஆனால் இவன் உலகை அறிய முயன்றான்
 முகம்தெரிந்த முகம் தெரியாத
 முழு உலக மக்களுக்கும் உழைத்த இவனை;
 ஒடுக்குமுறை நுகர்த்தடிகளை
 கொளுத்தி எறியப்பறப்பட்டவனை;
 இன்று நாம் கொளுத்தப் போகின்றோம்
 மூளும் தீயின் சுவாலைகளின் மேல் ஆணையிடுகின்றோம்
 ஓ மனிதா!

நீ வாழ்ந்த காலத்தில்
 மனிதனாய் வாழ்ந்திருக்கின்றாய்
 நீ அறுவடை செய்தது அதிகமில்லாவிட்டாலும்
 மிக அதிகமாகவே விதைத்துவிட்டுச் செல்கிறாய்
 இதுன் வினைச்சல் நீ விரும்பிய
 சிவந்த விடியலை நிச்சயம் பிரசவிக்கும்

யுக மனிதா சென்றுவா
 புதுயுகம் பூக்கும்.

வெறிநாயே திரும்பிப் போ!

மனித நாகரீகத்தில்
 இரத்தக் கறைபடிந்த
 அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமே!
 உன் கொலை வெறியால்
 வியட் நாம் தேசம்
 கந்தக பூமியாய் மாறிப்போனது;
 ஆனாலுமங்கே
 விடுதலைப் பூசிவப்பேறிப் பூத்தது!
 எல் சல்வடோரில்
 ஐம்பதினாயிரம் விடுதலைப் போராளிகளை
 உன் ஆயுதக்கொலைக் கரம்
 திருகிப் பலி யெடுத்தது!
 ஆயிரக் கணக்கான பெண்களின் கற்பு
 உன் "அமைதிப்படையால்"
 அழிக்கப் பட்டது;
 ஆனாலும் அங்குள் படைகள் பின் வாங்குகின்றன.
 இன்றுன் கழுகுப் பார்வை
 ஈழ தேசத்தில் பதிகிறது
 உன் "அமைதிப்படை"
 சிறிலங்காவுக்கு விரைகிறது!
 திரும்பிப் பார் வியட்நாமை
 எண்ணிப் பார் எல்சல்வடோரை
 எச்சரிக்கை செய்கின்றோம்!

உன் தோல்விப் புத்தகத்தில்
மற்றொரு அத்தியாயத்தை
ஈழமக்கள் எழுதிவைப்பார்கள்!
உன் முரட்டு மூஞ்சியில்
சூட்டுக் காயங்களை
ஈழமக்கள் போட்டு வைப்பார்கள்!
உன் "அமைதிப் படைகளை"
அபுதபாணிகளாய்
ஈழப் பெண்கள் எதிர் கொள்வார்கள்!
கற்பைத் தின்னும் உன்
சதை வெறிக்கு
அவர்கள் கல்லறை கட்டுவார்கள்!
மக்களைத் தின்னும் உன்
கொலை வெறிக்கு
ஈழமக்கள் பாடம் புகட்டுவார்கள்!
அமைதிமுக்காடு அணிந்துவரும்
அமெரிக்க ஆதிக்கத்தை அடையாளம் காணுகிறோம்.
எச்சரிச்சகை செய்கின்றோம்
வெறி நாயே திரும்பிப்போ!

com - kannan

22

J. E. K. SEGAR.

சிவா பதிப்பகம் வெளியீடுகள்

கச்சதீவுப் பிரச்சனையும்

ஈழத்தமிழர் போராட்டமும்

—எம். கே. கல்யாணசுந்தரம்

மரணம் (கவிதைகள்)

—செழியன்

இல்லாமல் போன தோழனுக்கு

(கவிதைகள்) அச்சில்

—செழியன்

அந்த விடியலுக்கு

கவிதைகள் அச்சில்

—இளங்கோ

உரத்த இரவுகள்

(கவிதைகள்) அச்சில்

—தமயந்தி



சுமந்த விலங்கை சிதற உடைப்போம்
சிவந்த விடியல் பிறக்க உழைப்போம்.

தேச விடுதலைப் படத்தை வரையும்
புரட்சிப் பேரனுக்கு
குருதியைக் கொடுக்கும்
கூட்டம் நாங்கள்

தமிழ்த் தேசிய புவணச் சுவடிகள்